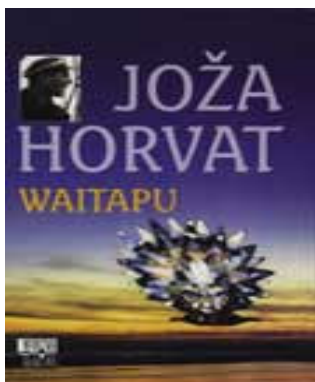

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM I

Nisam mogao više izdržati na kopnu!

“Waitapu” (1984.) – poetska bajka o potrebi rušenja granica; knjiga je doživjela jedanaest izdanja, u pripremi je i kinesko izdanje

Zadivio nas je svojom životnom pričom.

Za ovogodišnju Andersenovu nagradu (nagrada se dodjeljuje svake dvije godine piscima i ilustratorima čiji je rad ostavio važan i trajan znamen na području književnoga stvaralaštva za djecu i mlade) Hrvatski centar za dječju knjigu nominirao je Jožu Horvata. O tome tko će dobiti nagradu odlučit će Međunarodni prosudbeni sud od četrnaest članova iz svih krajeva svijeta. Izabranom književniku nagrada će se uručiti na 30. kongresu Međunarodnog odbora za knjige za djecu i mlade IBBY u Pekingu, 20. rujna 2006.

5. travnja 2006. u našoj školi gostovao je književnik i moreplovac Joža Horvat, međimurski sin rodnom iz Kotoribe. Rođen je 10. ožujka 1915. godine. Nedavno je navršio 91. godinu života. Tijekom svojega burnog i čudesnog života dvaput je oplovio svijet, završio Filozofski fakultet u Zagrebu, bio sudionik Drugog svjetskog rata,

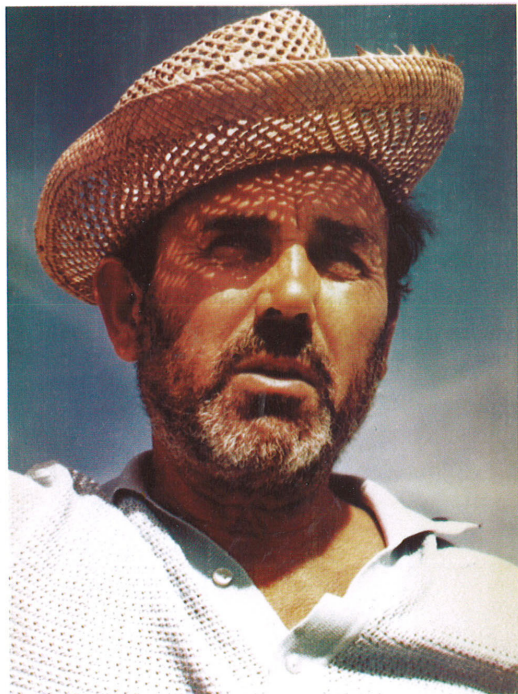
urednik časopisa i tajnik Matice hrvatske. Napisao je dvanaest poznatih djela. To su: “Sedmi be”, “Crvena lisica”, “Ciguli miguli”, “Mačak pod šljemom”, “Besa”, “Operacija Stonoga”, “Waitapu”, “Dupin Dirk i lijena kobila”, “Svjetionik”, “Molitva prije plovidbe” i “Svjedok prolaznosti”. Šest knjiga napisao je tijekom plovidbe. Ovo je također bio susret s piscem koji je Međimurje promovirao u cijelome svijetu.

Naša ga je škola dočekala kratkim kulturno-umjetničkim programom koji ga je vratio u djetinjstvo i tek tada je bio spreman ispričati svoje doživljaje i iskustva. Učenici su postavljali različita pitanja, no najviše ih je zanimalo kako se, kao kontinentalac, tako hrabro otisnuo na more. Na pitanje je li imao kakvog stručnog znanja o plovidbi, kazao je: “Ja sam bio jedan običan čovjek koji je odrastao na selu i htio upoznati more. Nisam više mogao izdržati na kopnu. Ima ljudi koji ne mogu živjeti bez mora. S vremenom sam stekao iskustvo i nešto naučio o moru. More vam odmah kaže kakav je tko. Imao sam takvo bogatstvo doživljaja da se isplatilo zaploviti.”

MOREPLOVCEM JOŽOM HORVATOM

More vam odmah kaže kakav je tko!

Joža Horvat

Joža Horvat imao je šest brodova: “Skitnica” (ime sve govori), “Besa”, “Modra lasta”, “Marko”, “Mali Marko”, “Malo veći Mali Marko”. Upticali smo našega moreplovca može li nam ispričati koji će doživljaj osobito pamtiti tijekom plovidbe sa svojim sinom Markom. “Bio je jedan delfin koji se cijelo vrijeme vrtio oko broda, a moj ga je sin pozvao k sebi. Ja sam brzo uzeo fotoaparata i snimio sina s delfinom. Toga ću se uvijek sjećati.”

Vjerna pratilja na plovidbi bila mu je njegova životna družica, supruga

Iako je većinu života proveo na moru, još uvijek se rado sjeća svog rodnog mjesta..

“Kotoriba. Moje djetinjstvo bilo je selo, dremljive kućice duž vijugava puta, mutna i plava rijeka Mura, pašnjaci, polja i iznad svega ptice! Mnoštvo ptica! Zebe, sjenice, češljugari, svračci, strnadice, palčići, vuge, pupavci, zlatovrane i tko će ih sve izbrojiti i nadjenuti im imena (...). Još su mi i danas u živom sjećanju te jeseni... Vrtovi puni voća, na polju zlatna strništa, vozovi bundeva, dozreli kukuruži, suncokret, lan...”

More, moje sinje more!

Stojim na žalu, promatram galebove nad pučinom i osmijehujem se tvome plavetnilu. Prohujale su godine, bure i nesreće. Živ sam. Još sam uvijek živ.

I more je u meni živo; prelijepo, raskošno, tajanstveno more.

Renata. Ona je uvijek imala razumijevanja za sve što su radili jer je željela isto što i on. U svim teškim životnim situacijama supruga Renata mu je bila velika podrška, a to je i danas.

U govoru Jože Horvata gotovo sve rečenice izražavale su mudre misli. Kao da je sve životno iskustvo htio utisnuti u svoje riječi. Zapamtili smo i njegove riječi: “Uživao sam putujući morem, ali za to treba puno hrabrosti.”

Monika Ludaš, 5.a

Bruno Blažeka, 5.a

**SAMO MORE, BESKRAJNO, PLAVO,
SLOBODNO MORE!**